

NAGYALÁSONY - DABRONY - NEMESSZALÓKI
EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÁDVENTI HÍRLEVÉL 1.

2020. nov.29.

ÁDVENT 1. VASÁRNAPJA

„Íme, eljön az Úr a népek üdvözítésére
és hallatja dicsőséges hangját szívetek örömére.
Urunk, néped pásztora, hallgass meg,
jőjj el, és üdvözítsd népedet.
Kelts minket életre, és hirdetjük nevedet,
ragyogtasd arcod reánk, hogy örvendezhessünk...”

Zsoltárok 80.

Evangélikus Énekeskönyv 131. sz. éneke:

„ Jőjj népek Megváltója, ,
Így kér a föld lakója.
Jőjj lelkünk drága fénye,
Szívünk édes reménye....”

Elérkezett ismét Ádvent ideje, egy újabb, készülődésekkel teli időszak, amikor járvánnyal terhelt mindennapjaink ellenére talán mégis, mindannyian arról gondolkodunk, és arra készülünk, hogy miként és hogyan ajándékozzuk meg ez esztendőben is szeretteinket. Hogy mi lenne az, amivel a legjobban megörvendeztethetnénk őket...?

És ez annyira igaz, hogy sokan már a jól ismert karácsonyi történeten túl nem is gondolkodnak az egykor, valóságban megtörtént karácsonyi csodáról, hanem leginkább a vásárlásé, az

ajándékozásé már napjainkban a főszerep.

De a fentebb idézett 131. számú, régi énekünk azért mégis megfogalmaz valami különleges tartalmát, úgy az adventi készülődés lényegére nézve, mint karácsony csodájára tekintve. A Megváltás vágyát, reményét fogalmazza meg ekképpen: „Jőjj népek **Megváltója**...”

Megkérdezhetnénk; Hát mi is ez a kegyes fogalom? Mi az a megváltás? Karácsony üzenete a megváltás csodája, beteljesülése lenne?

S miközben erre a kérdésre csakugyan lehetne felelni nagyon kegyesen, mégis találhatunk rá hétköznapi életünkkel kapcsolatos, nagyonis mindennapi értelmét is.

Sokszor szenvedünk attól, hogy mindennapjainkban annyi a munkánk és a kötelességünk, a megélhetés gondjai és terhei, hogy bizony sokszor már a legkevésbé sem hiányzik hozzá egy ünnep, egy ünneplés, a készülődés többlet terhe. Pedig az ünneplés ha szívből jön, ha megértjük a szeretet és békesség karácsonyi üzenetét, akkor nem teher, hanem megváltás lehet az ünnep fénye hétköznapi gondjaink, terheink útvesztői között.

Az első adventi gyertya emlékeztessen bennünket arra, hogy az ünnepre készülődésünk megannyi gondja ne nyomja el bennünk a szeretet örömet, hanem válhasson megváltássá, megkönnyebbüléssé hétköznapi terheinktől, és mindennapjaink szürkeségét túlragyogó igazi Ünneppé.

*Hű támasz és hű gyámol Ő, az égi jóság benne jó.
És nála vár az oltalom, mert kormánybotja irgalom
A búnak gyászának vége lesz, az égi s föld hálát zengedez:
Légy áldva szüntelen, megváltó Istenem.*

Ev. Énekeskönyv 137. ének 2.vszak